

Den svære afkobling

Øget jobskabelse giver øget CO₂-udledning

Beskæftigelsen er steget med over 300.000 personer siden 1995. I samme periode er CO₂-udledningen fra virksomhederne øget med 2,1 mio. ton. Vi har i Danmark endnu ikke fundet ud af at afkoble jobskabelse fra CO₂-udledning. Det er problematisk, hvis vi fortsat skal være et rigt samfund med høj beskæftigelse – og samtidig nedbringe CO₂-udledningen i overensstemmelse med Paris-aftalen. På brancheniveau er det afgørende, at transporten får fart på CO₂-reduktionen. Transportbranchen står nemlig for to tredjedele af virksomhedernes udledning.

af analytiker **Sofie Holme Andersen**

2. september 2019

Analysens hovedkonklusioner

- CO₂-udledningen er steget med 2,1 mio. ton siden 1995. Samtidig er beskæftigelsen steget med over 300.000 personer. Under krisen reducerede vi vores CO₂-bidrag markant, men det er ikke nogen holdbar vej til grøn omstilling.
- Der er en klar sammenhæng mellem, hvor meget en branches CO₂-udledning er steget, og hvor mange flere beskæftigede branchen har fået siden 1995.
- Transportbranchen har øget sin udledning med mere end 26 mio. ton og står nu for to tredjedele af virksomhedernes samlede CO₂-udledning. Transport er samtidig et erhverv, der skaber relativt mange job. 150.000 personer er beskæftiget med transport.
- Forsyningsvirksomheden er den branche, som har gennemført den største CO₂-reduktion med over 21 mio. ton siden 1995. Branchen står imidlertid kun for en meget lille del af beskæftigelsen, men de leverer energi til de øvrige brancher.

Kontakt

Analytiker

Sofie Holme Andersen

Tlf. 33 55 77 18

Mobil 61 27 58 24

sha@ae.dk

Kommunikationskonsulent

Sarah Steinitz

Tlf. 33 55 77 16

Mobil 28 68 34 60

ss@ae.dk

Kan mindsket CO₂-udledning gå hånd i hånd med jobskabelse?

Et vigtigt spørgsmål i dag er, hvordan vi på én gang kan skabe job og reducere vores udledning af CO₂. Når vi skaber job, kan flere blive hevet ind i arbejdsstyrken. Det er positivt for de personer, der går fra at have været på fx dagpenge eller kontanthjælp til at få en lønindkomst og blive en del af fællesskabet på arbejdspladserne. Jobskabelse skaber desuden velstand og gør os rigere som samfund.

Samtidig må vi tage klimaforandringerne alvorligt og tage vores anpart i at reducere udledningen af CO₂. Tilbage i 2015 skrev Danmark under på Paris-aftalen.¹ Vi forpligtede os dermed til at bidrage til den samlede reduktion i udledningen af drivhusgasser. Gennem EU har man målet, at udledningen af drivhusgasser fra dansk territorie skal være mindsket 40 pct. i 2030 i forhold til niveauet i 1990. Senest har den socialdemokratiske regering sammen med dens støttepartier sat målet, at niveauet af drivhusgasser skal ned med 70 pct. Ligeledes har der i EU været snak om, at man skal helt ned på "nettonul" udledninger i 2050, om end dette endnu ikke er vedtaget.

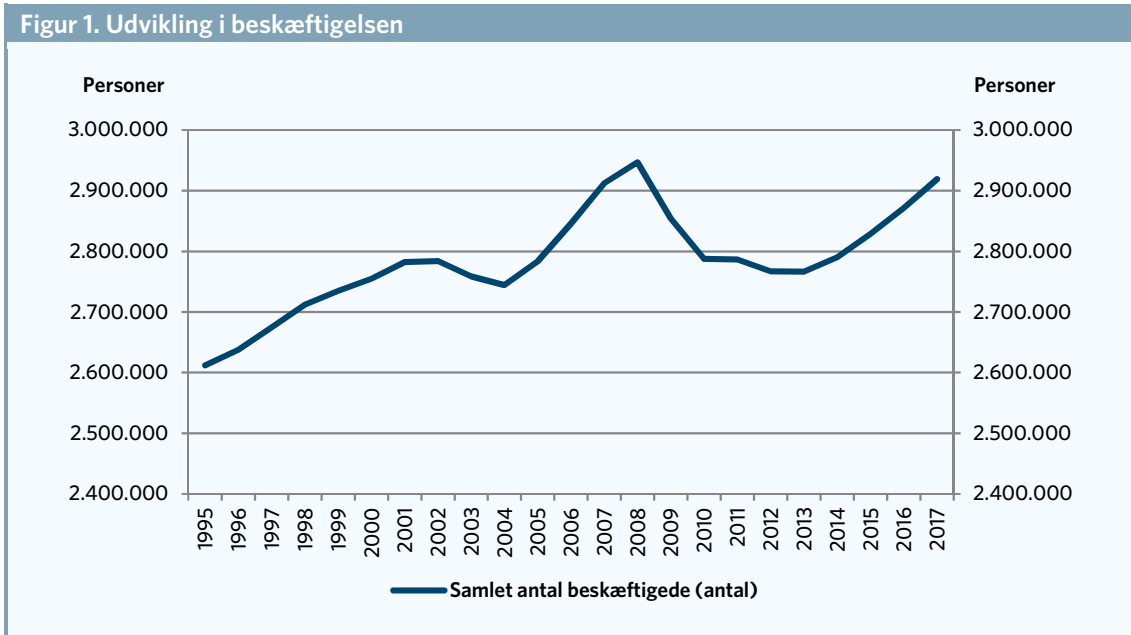
En stor del af den danske produktion udleder drivhusgasser – primært CO₂ – og der er derfor risiko for, at der vil blive produceret mindre med store fald i beskæftigelsen til følge, hvis ikke vi formår at afkoble jobskabelse fra CO₂-udledning. Det er helt essentielt, at økonomien omstilles, så udledningen af drivhusgasser kan mindskes *samtidig* med, at der skabes flere job i økonomien.

I denne analyse ser vi på, hvordan det går med at skabe job og samtidig reducere udledningen af CO₂. I hvilken grad har vi de seneste godt 20 år formået at afkoble CO₂-udledning fra jobskabelse? Og er der nogle brancher, der klarer det bedre end andre? Vi ser på perioden siden 1995, da det er startåret for statistikken om drivhusgasser. CO₂ ekskl. afbrænding af biomasse står for mellem 70 pct. og 80 pct. af den samlede udledning af drivhusgasser i perioden. Derfor afgrænser vi analysen til at omhandle CO₂-udledning ekskl. CO₂ udledt ved afbrænding af biomasse. Ligeledes ses der udelukkende på CO₂ udledt fra brancherne i produktionen, hvormed husholdningernes udledninger ikke regnes med. Der ses på dansk økonomis samlede udledninger (ekskl. husholdninger), hvilket er noget højere end udledningerne fra dansk territorie grundet den danske skibsfart. International skibsfart (og luftfart) regnes ikke med i de traditionelle opgørelser fra FN, da aktiviteten er grænseoverskridende og dermed svær at gøre noget ved for et enkelt land. Vi har dog valgt at tage den med, da man kan argumentere for, at Danmark har et særligt ansvar for skibsfarten, når den nu giver sådan et væsentligt bidrag til den danske økonomi, som den gør.²

Vi starter i helikopterperspektivet. I figur 1 ses udviklingen i beskæftigelsen siden 1995. Ser man bort fra krisen, er beskæftigelsen steget støt i mange år, og antallet af beskæftigede er i 2017 mere end 300.000 personer større end i 1995. Der er altså blevet skabt mange job siden midten af halvfemserne.

¹ <https://efkm.dk/klima-og-vejr/klimaforhandlinger/parisaftalen-2015/>

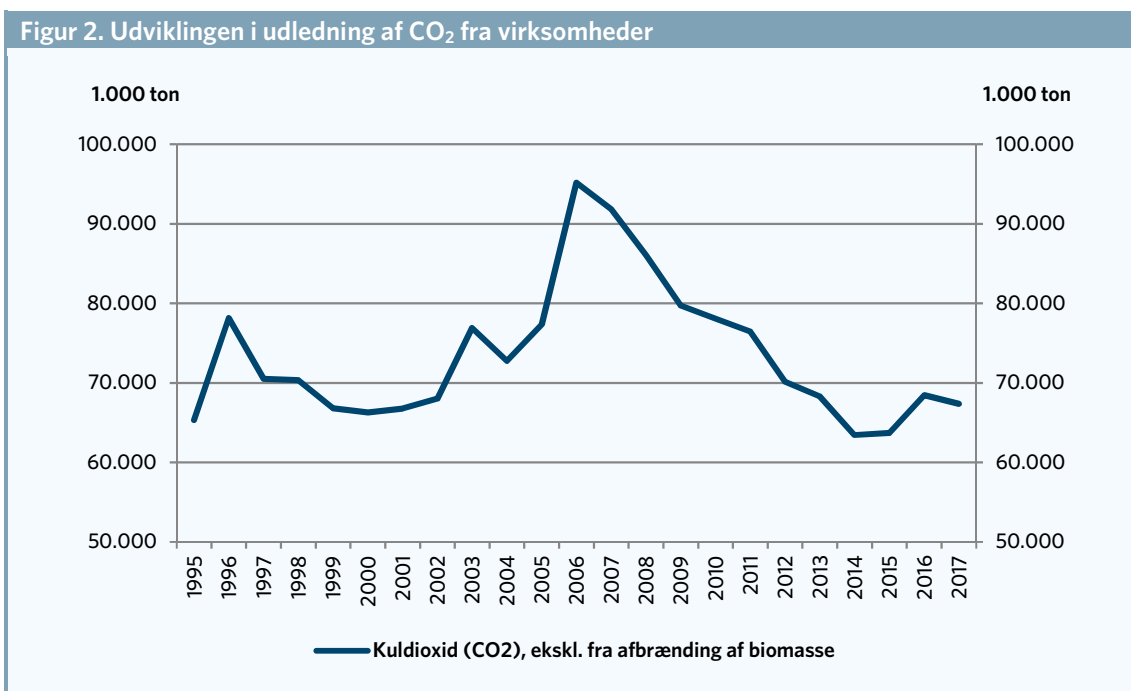
² <https://politiken.dk/klima/art7350342/Hvilke-drivhusgasudledninger-er-vi-ansvarlige-for>

Anm.: Beskæftigelsen er inkl. orlov.
Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistik.

Desværre har produktionen i Danmark (og i udlandet) også nogle negative konsekvenser. Det gælder f.eks. udledningen af CO₂ og andre drivhusgasser, der medvirker til den globale opvarmning. Udledningen af CO₂ ekskl. afbrænding af biomasse fra virksomheder siden 1995 er vist i figur 2.

Som det ses af figuren, har der været store sving i udledningen siden 1995. Fra årtusindeskiftet og indtil lige før krisen steg udledningen over 40 pct., hvorefter udledningen faldt igen. Under det seneste opsving er der sket en lille stigning i udledningen igen, så CO₂-udledningen i 2017 var 2,1 mio. ton (eller 3,2 pct.) højere end i 1995.

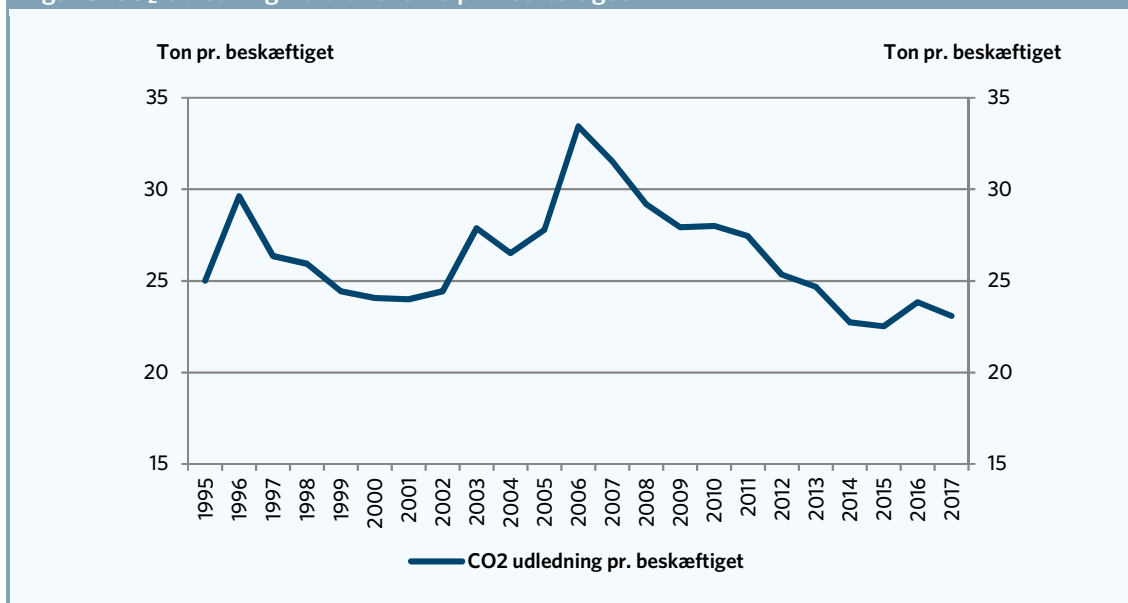

Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistik.

Holder man CO₂-udledningen direkte op mod beskæftigelsen, får man, hvor mange ton CO₂ der udledes pr. beskæftiget. I 2017 er tallet 23 ton, hvilket er lidt lavere end i 1995, hvor der blev udledt 25 ton pr. beskæftiget. Dette ses af figur 3. Det er dog udelukkende en konsekvens af, at beskæftigelsen er højere i dag, da CO₂-udledningen som nævnt også er steget siden 1995. Udledningen pr. beskæftiget har været faldende fra 2006 og frem til 2015. Herefter er den steget lidt igen.

Ud fra figur 2 og figur 3 kunne man godt have en mistanke om, at CO₂-udledningen er temmelig konjunkturafhængig. Men hvordan det egentlig ser ud - og om der er variation mellem de enkelte brancher - ser vi nærmere på i det følgende.

Figur 3. CO₂-udledning fra brancherne pr. beskæftiget

Anm.: Beskæftigelsen er inkl. orlov.
 Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistik.

Siden 1995 har der været sammenhæng mellem jobskabelse og CO₂-udledning

Både CO₂-udledning og beskæftigelse kan opdeles på brancher. Dermed er det muligt at se, om der er nogle brancher, der er bedre til at mindske CO₂-udledningen end andre. Ligeledes kan man se på jobskabelsen - og ikke mindst kan de to kombineres. Vi tager udgangspunkt i nationalregnskabet brancher, jf. boks 1.

Boks 1. Branchebeskrivelse

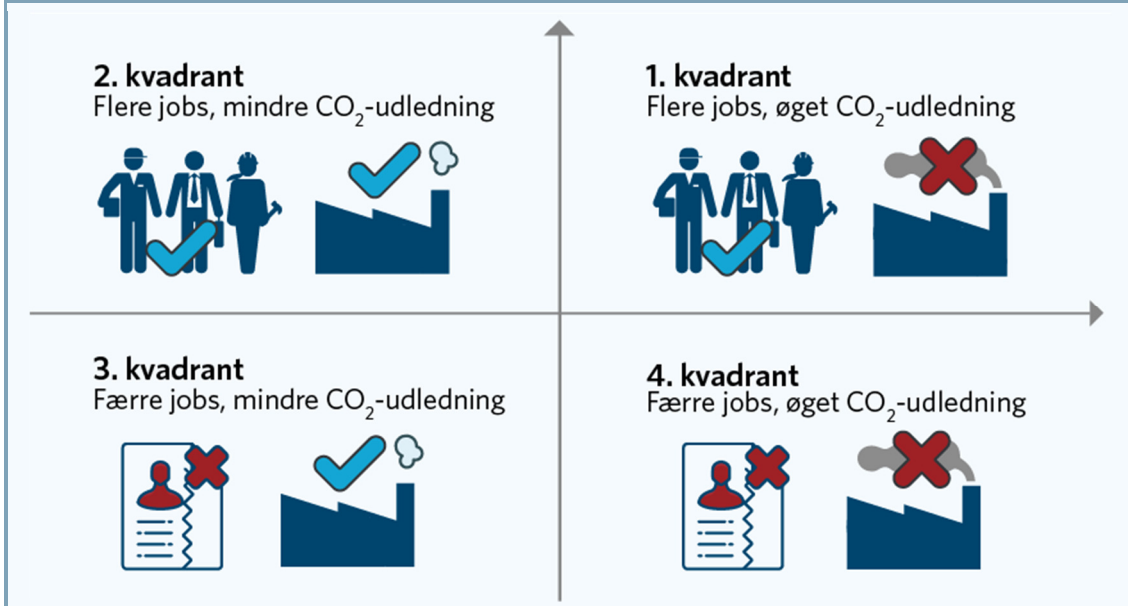
Analysen tager udgangspunkt i nationalregnskabs 10a3-gruppering af brancherne i økonomien. Dermed består økonomien af nedenstående brancher.

- Landbrug, skovbrug og fiskeri** består blandt andet af landmænd, gartnerier og fiskere.
- Råstofindvinding** består blandt andet af indvinding af olie, gas og grus.
- Industri** består af en masse forarbejdningsvirksomheder, herunder slagterier, bagerier, trykkerier, olieraffinaderier, plastindustri og vindmøllefabrikker mv.
- Forsyningsvirksomhed** består af el-, vand- og varmforsyning samt renovation.
- Bygge og anlæg** består blandt andet af anlægsvirksomhed og nybyggeri. Dertil kommer gør-det-selv-arbejde, da nationalregnskabet opgør al økonomisk aktivitet i Danmark, også den ikke-markedsmæssige.
- Handel og transport mv.** opdeles i denne analyse i hhv. **handel, transport og hotel og restaurationer**. **Handel** består blandt andet af bilhandel og -værksteder, engros- og detailhandel, mens **transport** blandt andet består af fragtvognmænd, skibs- og luftfart samt post- og kurer-tjenester. **Hotel og restaurationer** består af hoteller og restauranter.
- Information og kommunikation (i figurene kaldt "Kommunikation")** består blandt andet af forlagsvirksomhed, tv-stationer og it- og informationstjenester.
- Finansiering og forsikring** består af de finansielle virksomheder, dvs. banker, realkreditinstitutter, forsikringselskaber mv.
- Ejendomshandel og udlejning af erhvervsjendomme** består af ejendomsmæglere og professionelle udlejningsvirksomheder.
- Boliger** består af husleje fra lejeboliger samt imputeret husleje fra ejerboliger.
- Erhvervsservice** består blandt andet af konsulentvirksomhed, dyrlæger, rejsebureauer og rengøring.
- Offentlig administration, undervisning og sundhed** består af store dele af den offentlige sektor, herunder administration, forsvaret, undervisningssektoren, sundhedsvæsenet og pasning af ældre og børn.
- Kultur, fritid og anden service** består blandt andet af teatre, forlystelsesparker, frisører og sportsvirksomheder mv.

Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistik.

I de følgende figurer har vi plottet brancherne ind et koordinatsystem, hvor X-aksen angiver den procentvise udvikling i CO₂, og Y-aksen angiver jobskabelsen. Se illustrationen i figur 4. Ideelt set skulle flest mulige brancher ligge i 2. kvadrant, hvor de skaber job, men reducerer CO₂. Det er slet ikke godt, hvis mange brancher ligger i 4. kvadrant, hvor de udleder mere CO₂ og samtidig taber job. Som vi skal se i det følgende, er der imidlertid mange brancher, der siden 1995 samlet set har befundet sig i 1. kvadrant. Hvor de skaber job, men desværre samtidig også udleder mere CO₂.

Figur 4. Illustration af sammenhæng ml. jobskabelse og CO₂-udledning

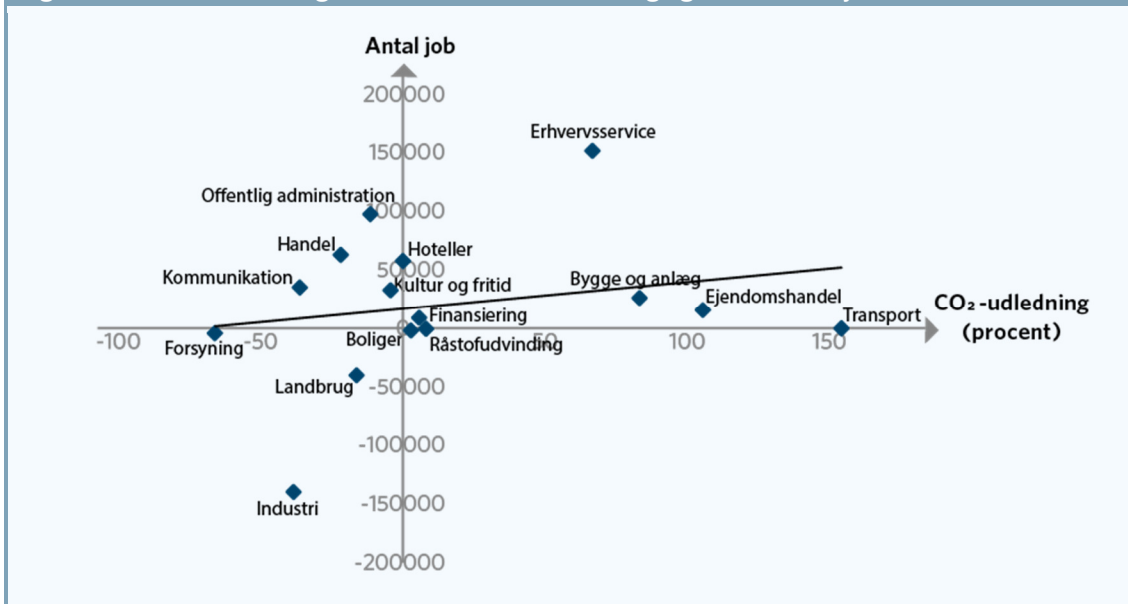
Ser man på udviklingen fra 1995 og frem til 2017, har der været en sammenhæng mellem, hvor meget en given branches CO₂-udledning er vokset i procent, og hvor mange job der er skabt i den givne branche. Det ses af figur 5. Den sorte tendenslinje viser sammenhængen, som overordnet er, at når der skabes flere job, udleder vi også mere CO₂.

Der er dog stor forskel på, hvor mange job der er blevet skabt i de forskellige brancher. Erhvervsservice har skabt mere end 150.000 job, mens industrien har tabt næsten 140.000 job. Ligeledes er der stor forskel på ændringen i CO₂-udledningen. Transportbranchen har øget sin udledning med over 150 pct., mens forsyningsvirksomheden har mindsket udledningen med to tredjedele. At forsyningsvirksomhed har skåret så markant ned i CO₂ er ret markant, for netop forsyning er en forholdsvis tung og ressourcekrævende branche. Det er især elforsyningen, der står for faldet i forsyningsvirksomhed. Vi har dermed fået grønnere strøm i perioden.

Der er kun 4 brancher, der *både* har mindsket deres CO₂-udledning og skabt flere jobs over hele perioden fra 1995 til 2017. Det gælder handel, information og kommunikation (i figuren kaldet kommunikation), offentlig administration, undervisning og sundhed samt kultur, fritid og anden service. Dertil kommer, at hotel- og restaurationsbranchen udleder præcis lige så meget CO₂ i dag som i 1995, men har samtidig skabt knap 60.000 job. Omvendt er der 2 brancher, der har formindsket beskæftigelsen, mens de også udleder mere CO₂, nemlig råstofindvinding samt boliger. Råstofudvinding har haft en 8 pct. stigning i CO₂-udledning over perioden og har samtidig mistet knap 200 job. Boligbranchen (som især dækker over lejeboliger) har øget CO₂-udledningen med knap 3 pct. og mistet knap 2000 job.

Det er klart, at der er store forskelle på branchernes betingelser for både jobskabelse og CO₂-reduktion. Brancher som industrien, landbruget, bygge- og anlægsområdet og transport baserer sig på en forholdsvis materiale- og ressourcekrævende produktion, som i det hele taget udleder mere CO₂, end fx store dele af den offentlige administration gør. Alligevel har såvel industrien som landbruget reduceret deres udledning af CO₂ siden 1995. De har dog også tabt en hel del job i samme periode.

Figur 5. Procentvis ændring i erhvervenes CO₂-udledning og antal skabte jobs siden 1995

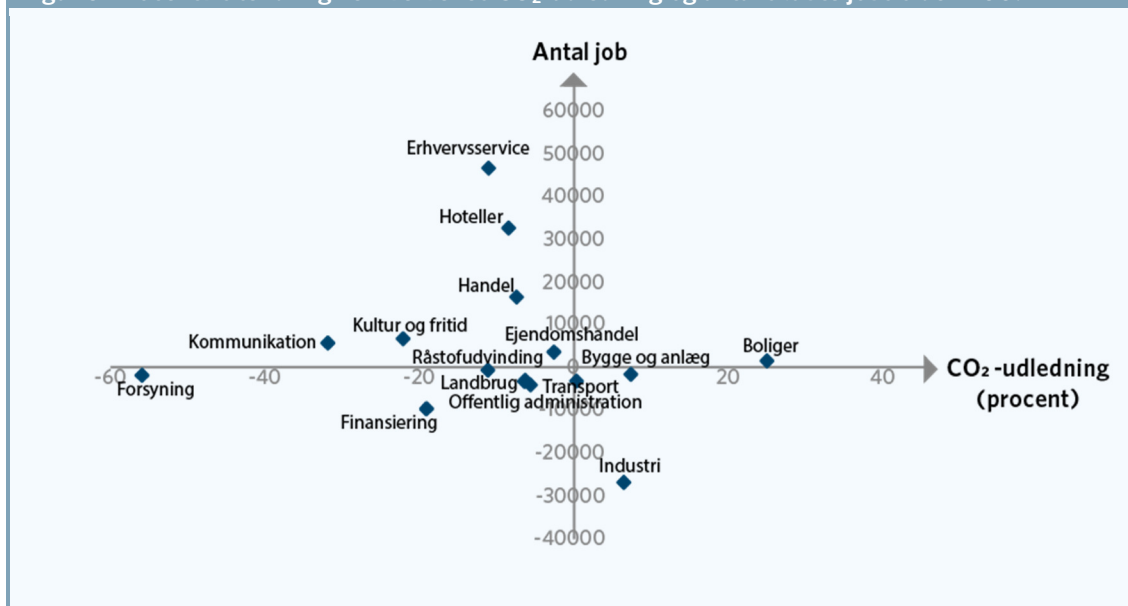
Anm.: Beskæftigelsen er inkl. orlov.
 Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistik.

Zoomer man ind på perioden, siden krisen ramte i 2009, er billedet et noget andet. Det ses af figur 6. I denne periode har jobskabelsen og CO₂-udledningen været afkoblet, og langt de fleste brancher har mindsket deres CO₂-udledning. Men kun enkelte har formået at skabe mange job. Det er særligt i brancherne erhvervsservice, handel og hotel- og restaurationsbranchen, at der er skabt job siden 2009. De

har skabt hhv. 46.000, 18.000 og 32.000 job uden at have en tilsvarende stigning i CO₂-udledning. Alle har også reduceret udledningen i samme periode i omegnen af 10 pct.

Som det også ses af figur 6, blev industrien særligt hårdt ramt af krisen og tabte mange job. Siden 2009 er der forsvundet tæt på 27.000 job i industrien. Samtidig steg CO₂-udledningen en smule, nemlig med 6 pct. Det ses også, at forsyningsbranchen igen ligger med en stor CO₂-reduktion siden krisen. Forsyningsvirksomhed har reduceret CO₂-udledningen med 56 pct. siden 2009.

Figur 6. Procentvis ændring i erhvervenes CO₂-udledning og antal skabte jobs siden 2009

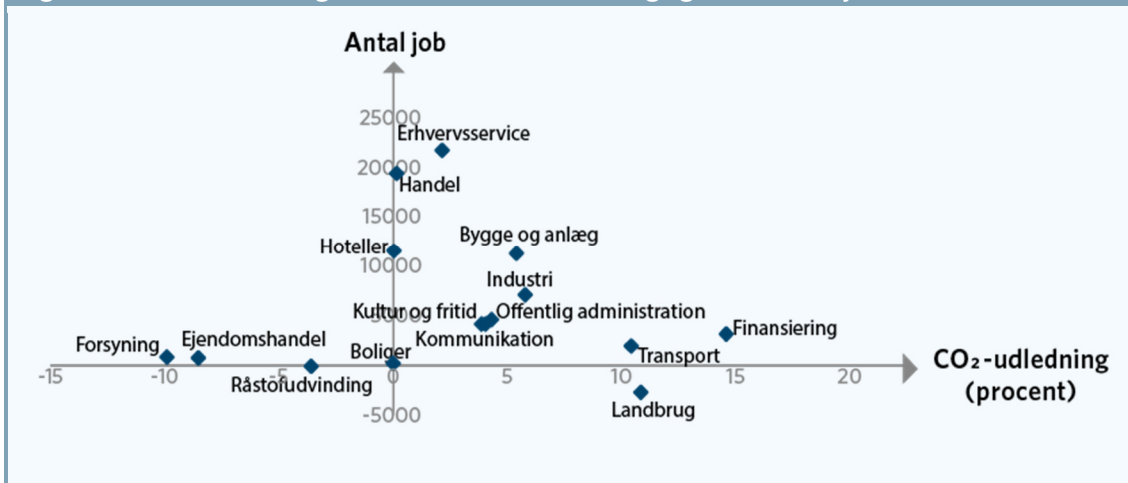

Anm.: Beskæftigelsen er inkl. orlov.
 Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistik.

Kigger vi på perioden siden 2015, hvor Venstre kom til magten, og hvor vi underskrev Paris-aftalen, genfindes den positive sammenhæng mellem stigningen i beskæftigelsen og stigningen i CO₂-udledningen. Fra 2015 til 2017 har vi igen haft opsving i dansk økonomi, og den overordnede sammenhæng mellem jobskabelse og CO₂-udledning ser ud til at være genopstået, jf. figur 7. Der ligger dog et par brancher med ret stor jobskabelse uden særlig øget CO₂-udledning. Det gælder handel, hoteller samt i mindre grad erhvervsservice.

Der er stort set ikke sket nogen beskæftigelsesfremgang i de brancher, der har formået at mindske deres CO₂-udledning siden 2015. Det gælder ejendomshandel, råstofudvinding og igen forsyningsbranchen. Derimod er det gået rigtig skidt i landbruget, der som det eneste erhverv både har tabt job og samtidig øget CO₂-udledningen. Der er også forskel på, hvordan brancherne i "flere job, øget CO₂-udledning"-gruppen har klaret det. Erhvervsservice har skabt knap 22.000 job, mens deres udledning af CO₂ kun er øget med lidt over 2 pct. Omvendt har finansiering og forsikring øget deres udledning med næsten 15 pct., mens de kun har skabt lige over 3.000 nye job.

Figur 7. Procentvis ændring i erhvervenes CO₂-udledning og antal skabte jobs siden 2015

Anm.: Beskæftigelsen er inkl. orlov.
Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistik.

Ud fra de tre ovenstående figurer, der giver os billedet af jobskabelse og CO₂-udledning siden 1995, siden 2009 og siden 2015, ser det ud til, at CO₂-udledningen er forholdsvis konjunkturafhængig. Når der er fremgang i økonomien, og der skabes flere job, udleder vi også mere CO₂. Denne sammenhæng skal brydes, hvis Danmark ikke skal tabe beskæftigelse, mens vi når målet om at reducere udledningerne i 2030. Som vi dog også har set, er der forskelle mellem brancherne på, hvor meget ekstra udledning der sker, når der skabes job.

Indtil nu har vi set på relative forskelle i CO₂-udledning, dvs. stigninger og fald i forhold til branchens eget udgangspunkt, hvilket siger noget om, hvor meget branchernes udledning ændrer sig over tid. Det er selvfølgelig også meget væsentligt at se på, hvor meget der i det hele taget udledes i de forskellige brancher. For selvfølgelig kan det være fint, at man har mindsket CO₂-udledningen inden for offentlig administration eller kultur og fritid. Men hvis disse brancher udgør en meget lille del af Danmarks samlede udledning, batter de ikke så meget i det store billede.

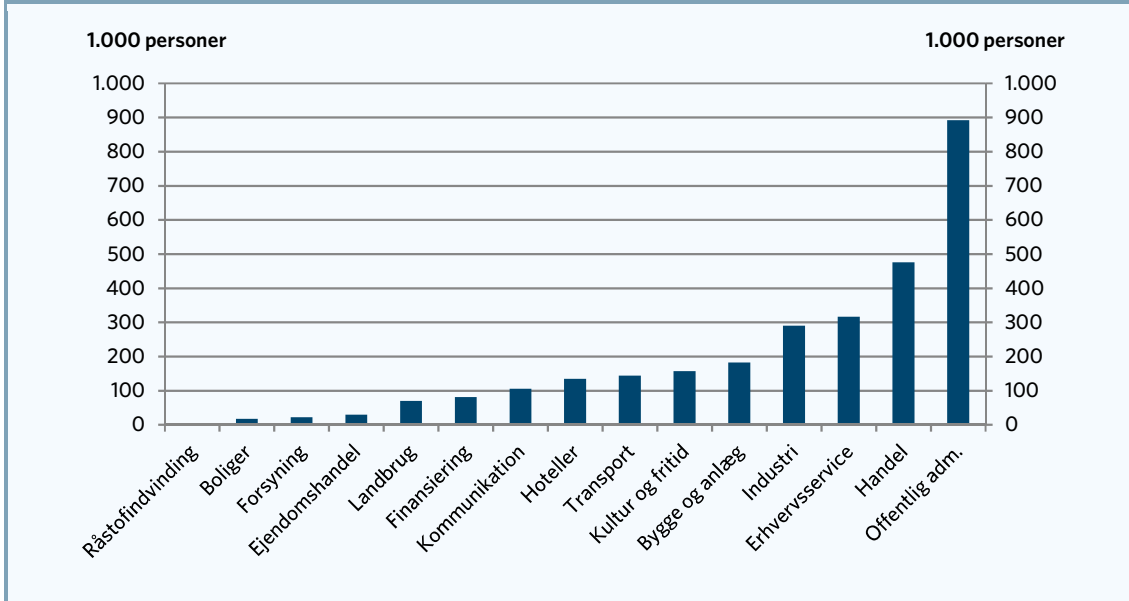
I det følgende ser vi derfor på, hvilke brancher der i absolutte tal trækker beskæftigelsen og CO₂-udledningen, og hvor det virkelig batter, når Danmark skal reducere udledningerne.

Transport står for hovedparten af udledningen i 2017

Ser vi på, hvordan beskæftigelsen fordeler sig på sektorer, får vi billedet i figur 8. Den branche, som står for den største del af beskæftigelsen, er offentlig administration, undervisning og sundhed, som beskæftiger knap 900.000 personer. De tre efterfølgende brancher - handel, erhvervsservice og industrien - beskæftiger tilsammen knap 1,1 mio. personer. I den anden ende ligger råstofudvinding og boliger, der beskæftiger hhv. 4.100 personer og 17.000 personer.

Hvad angår CO₂-udledning, er der én branche, der udleder markant mere CO₂ end alle de andre. Samlet står transport for to tredjedele af samtlige virksomheders udledning i 2017 med 44 mio. ton, hvilket ses i figur 9. Det er primært skibsfarten, der trækker udledningerne fra transport. I 2017 stod skibsfarten for over 80 pct. af branchens udledning. Skibsfart alene udleder altså mere CO₂ end alle resterende brancher til sammen.

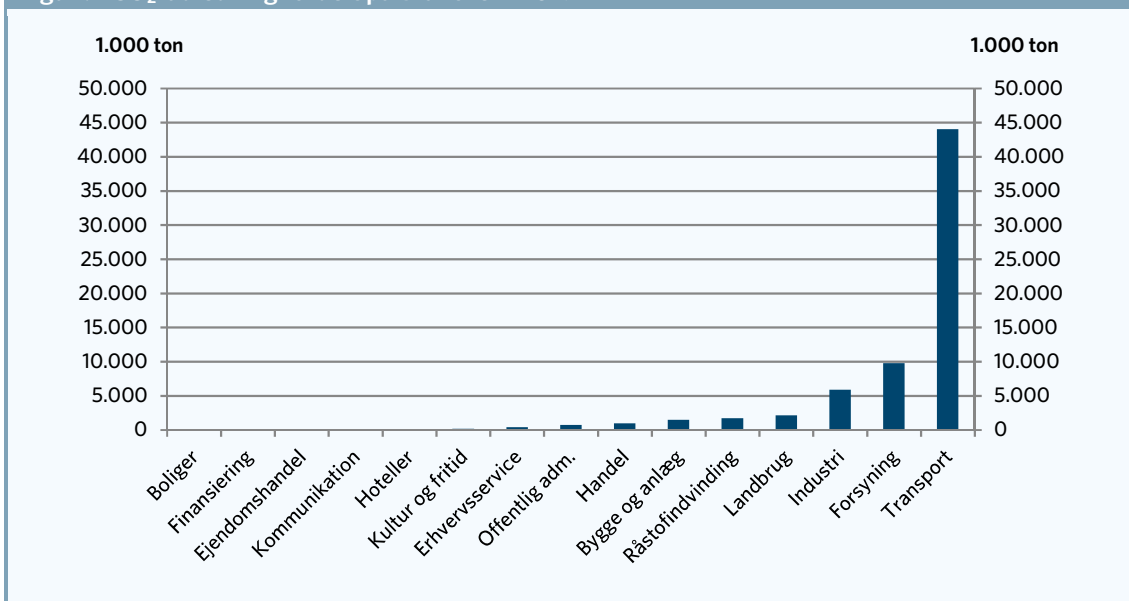
Figur 8. Beskæftigelse fordelt på brancher i 2017

Anm.: Beskæftigelsen er inkl. orlov.
Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistik.

Det er her værd at bemærke, at grunden til, at skibsfart udleder så meget, er, at al udledning fra danske rederiers skibe er regnet med til dansk økonomis CO₂-udledning, ligegyldigt hvor i verden skibene opererer. Blev alle de danske rederier solgt til et andet land, ville den danske opgjorte CO₂-udledning for skibsfart pludselig være 0. Det ville ikke ændre, hvor meget CO₂ der blev udledt på dansk territorium, eller hvor meget der blev udledt i verden, men det ville ændre den danske opgørelse. I forbindelse med Paris-aftalens mål er skibsfart dog ligegyldig, da opgørelsen drejer sig om de territoriale udledninger. Danmark har nogle rigtig store virksomheder inden for skibstransport. Derfor bør det være vores ansvar at sørge for, at de mindsker udledningen – det er samtidig her, at det virkelig vil batte noget, hvis vi formår at omstille dem til en grønnere skibstransport.

Figur 9. CO₂-udledning fordelt på brancher i 2017

Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistik.

Transport er både den sektor, der i dag udleder mest CO₂, og også den sektor, der har haft den største stigning i udledning siden 1995. Udledningen på 44 mio. ton i 2017 er et resultat af en vedvarende stigning (der dog bremsede op under krisen) på over 26 mio. ton siden 1995. Omvendt har forsyningsbranchen, der i 2017 udledte næstmest CO₂ med knap 10 mio. ton, sænket deres udledning siden 1995 med 21 mio. ton. De øvrige brancher har et markant andet CO₂-aftryk, ligesom den absolutte ændring fra 1995 til 2017 er beskeden set i forhold til både transport og forsyningsvirksomheden.

Den danske forsyningsvirksomhed er dermed godt på vej i forhold til at mindske CO₂-udledningen, mens der skal mere styr på transportbranchen – og særligt skibsfarten – hvis Danmark skal nå i mål med at nedbringe den samlede CO₂-udledning fra dansk økonomi. Derfor er det også godt nyt, at Danmarks største skibsfartsvirksomhed Mærsk har et mål om at blive CO₂-neutral i 2050 og pt. eksperimenterer med mere bæredygtige skibsruter.³ Der skal dog fart på, hvis vi skal nå målet, som en række EU-lande gerne vil, om "nettonul" udledninger i 2050. Det kræver, at vi for alvor får vendt skuden og får fart på CO₂-reduktionen i transportbranchen.

Som vi indledte analysen med, er både jobskabelse og CO₂-reduktion vigtigt for Danmark, og vi skal have fundet ud af, hvordan de kan gå hånd i hånd. Når man vurderer en branches CO₂-udledning, er det relevant at sammenholde det med, hvor god branchen er til at skabe jobs. For selv om vi gerne vil have, at brancherne er gode til at reducere CO₂, skal det helst ikke ske på bekostning af jobs.

Ser man på, hvor mange ton CO₂ en branche udleder pr. beskæftiget, de har ansat, ser det lidt pænere ud for transport og lidt værre ud for forsyningsvirksomheden. Det ses af figur 10. Forsyningsvirksomheden er her den største synder. Dette skyldes, at branchen har både en relativ høj CO₂-udledning, og at branchen kun beskæftiger under 1 pct. af den samlede beskæftigelse. Det samme gør sig gældende for råstofindvindingen, som blot beskæftiger endnu færre lønmodtagere. Transport ser nu lidt bedre ud. Det skyldes, at selvom de udleder 2/3 af totalen, så beskæftiger de knap 150.000 personer, hvorfor udledning pr. beskæftiget ikke er helt så slem som for råstofindvinding og forsyning. Men transportbranchen er stadig med på top 3-listen over brancher, der udleder mest pr. beskæftiget.

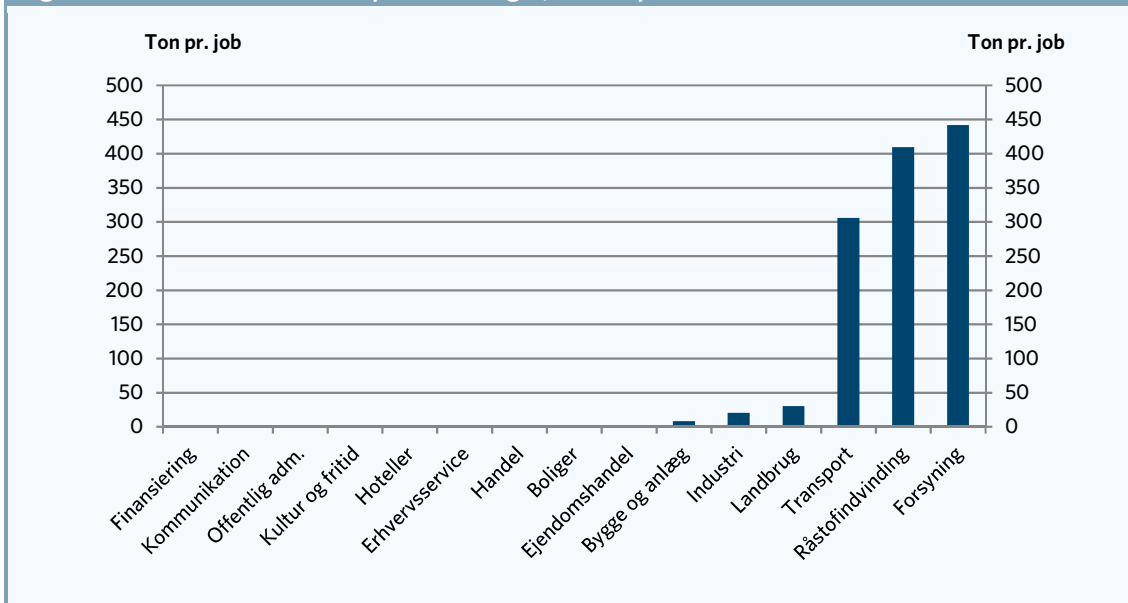
Duksebranchen er her finansiering og forsikring, men også information og kommunikation, offentlig administration, undervisning og sundhed, kultur, fritid og anden service samt hotel- og restaurationsbranchen udleder under 1 ton CO₂ pr. beskæftiget.

I en række af brancherne er der dermed et solidt potentiale for at skære ned på CO₂-udledningen. I Sverige er man faktisk gået til kamp mod CO₂-udledning på brancheniveau, og en række brancher har lagt planer for, hvordan de skal blive fossilfrie inden for deadline⁴.

³ https://borsen.dk/nyheder/avisen/artikel/11/221705/artikel.html#cxrecs_s

⁴ <https://www.information.dk/udland/2019/03/sverige-13-store-erhvervsbrancher-lagt-planer-fossilfri-2045-dansk-erhvervsliv-efterspoerger-politisk-ambition>

Figur 10. Antal udledte ton co2 pr. beskæftiget, fordelt på brancher i 2017

Anm.: Beskæftigelsen er inkl. orlov.
Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistik.

Vi mangler endnu at knække nøden

Som denne analyse viser, har Danmark ikke fundet en løsning på, hvordan vi afkobler CO₂-udledning fra jobskabelse. Den nød skal knækkes, hvis vi fortsat skal være et samfund med høj beskæftigelse og mange jobåbninger for arbejdsløse – og samtidig nedbringe CO₂ i overensstemmelse med Paris-aftalen.

Der er en klar sammenhæng mellem, hvor meget en branches CO₂-udledning er steget, og hvor mange flere beskæftigede branchen har fået siden 1995. Under krisen så vi en reduktion af CO₂ bredt på tværs af brancherne. Men samtidig stod beskæftigelsen næsten stille. Det er ikke særlig holdbart for den grønne omstilling, hvis der skal kriser til, hver gang vi for alvor skal reducere vores CO₂-udledning.

Analysen peger på, at forsyningsbranchen har gennemført en stor grøn omstilling siden 1995 og kraftigt har nedsat udledningen af CO₂. Det er godt – og vigtigt – for forsyningsbranchen har stået for en stor del af Danmarks samlede udledning. Det er imidlertid ikke overvældende mange job, der skabes i forsyningsbranchen, hvorfor branchen stadig scorer højest, når man ser på antal udledte ton CO₂ pr. job.

Hvis dansk økonomi samlet set skal nå en CO₂-reduktion på 40 pct. i 2030 (i forhold til 1990) – for ikke at tale om regeringens mål om 70 pct., er det afgørende, at transport får fart på CO₂-reduktionen. Transport står for hovedparten af virksomhedernes CO₂-udledning, og skibsfart alene udleder mere CO₂ end de resterende brancher til sammen. Det er dog ikke en løsning bare at lukke transportbranchen, da både vi og resten af verden har behov for at fragte varer og mennesker rundt på verdenshavene. Ligeledes er det vigtigt, at vi kan levere den teknologi og de løsninger, der er brug for globalt for at reducere udledningen af CO₂, og vi har behov for at kunne udnytte den globale specialisering og få varer og halvfabrikata fra andre dele af verden. Vi er bare nødt til at finde ud af, hvordan vi gør det på en grønnere måde.